

متن پرسش

سلام و نور و رحمت الهی تقدیم استاد محترم: استاد جان حضرتعالی در دروس معاد فرمودید که منیت محتضر از زمانیکه سنگ لحد رو روی جنازه اش می‌گذارند دیگر تمام و کمال از بین می‌رود و فرشتگان الهی می‌آیند و کفن رو از تن او درمیاورند و لباس بهشتی بر تن او می‌پوشند و از طرفی در دعای عهد داریم که اگر زمان ظهور حضرت حجت ارواحنا له الفدا من مرده بودم «إن حال بینی و بینة الموت فاخرجنی من قبری مؤتراً کفنی» من را از قبر بیرون بیاور درحالیکه کفن پوش هستم. این دو مورد رو چگونه با هم جمع کنیم؟ مگر نه اینکه شما فرمودید دروس معاد رو با دیدگاه قوانین دنیایی و مادی تحلیل نکنیم و با قوانین برزخی نگاه کنیم. سپاس یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلماً چنین جمله‌ای در کتاب معاد و درس معاد در میان نیست که مطرح شود: «منیت محتضر از زمانیکه سنگ لحد رو روی جنازه اش می‌گذارند دیگر تمام و کمال از بین می‌رود و فرشتگان الهی می‌آیند و کفن رو از تن او درمیاورند و لباس بهشتی بر تن او می‌پوشند» اساساً نگاه مباحث معرفت نفسی به معاد از این جنس‌ها نیست. بحث بسیار عمیق‌تر از این حرف‌ها می‌باشد از آن جهت که در معاد جسمانی متذکر می‌شوند حتی جسم شما مطابق اخلاق و عقاید شما شکل می‌گیرد. آری! «مؤتراً کفنی شاهراً سیفی» در دعای عهد به معنای «کفنم را بر دوش انداخته، شمشیرم را آخته» است. این عبارت به آمادگی کامل برای یاری امام زمان (عج) اشاره دارد، به گونه‌ای که شخص حتی با کفن نیز آماده خروج از قبر و جهاد در رکاب ایشان است. موفق باشید